

рѣка исходит. и поиде възь рѣкѣ, и доиде до камене именемъ Столь, и не можахѣ прѣйти, еѣ ко ѡзко и стрѣмно. и поидоше въ планинѣ именемъ Книшава, и повѣдаше емѣ горѣ и камень идеже живеше светы втыць Іваннь, и възхоте царь пойти и не може пѣстынею, нѣ авіе посла два втровка и рече има шьдше рыцѣта светомѣ втыць, втыче пришль есмѣ да видимъ чьстное ти лице, аѣе ти есть възможно. и втвѣща има светын втыць глаголе. идѣта и рыцѣта емѣ. царѣ светын и славнын. вт Бога вьса възможно, а не вт чловѣкѣ. аѣе хоцеши да ме видиши, и да те виждѣ, постави ти теньте (т. е. шаторъ) на брьсе а ахъ да сьтворѣ димъ да ти видиши дыма, а ахъ да виждѣ тентѣ. тако бо намѣ есть повелѣно видѣтисе. и сьтвори светын втыць димъ яко и стльпѣ до небесе, и виде Петрь царь знаменіе светаго втыца а светын втыць поглядна на тенте. и прослави ста Бога и поклонистасе дрѣгѣ къ дрѣгѣ. тогда Петрь царь насыпавъ чашѣ златѣ. и посла къ немѣ рече прѣими сѣе вт моегѣ царствѣ да ти еѣдетъ на окрьмленіе емѣ же хоцеши. и възе светын втыць Іваннь чашѣ, а злато възкрати, рече вт рокомѣ посланнымѣ вт цара. идѣта и рыцѣта царевн сице. глаголетъ братъ твой. брате мой не в хлѣбѣ единомѣ пребываетъ чловѣкѣ. но и о глаголе Божіи такоже есть писано въ Евангеліи. мнѣ брате мой, ни кое рожиты (?) и никое же кѣпле кѣповати. да възьми си злато понеже тебе есть много потреба, а чашѣ ю дрѣжахъ на паметѣ тѣбѣ, и на знаменіе мирѣ. и втпѣсти злато, а чашѣ оудрѣжа. и рече къ вт рокома тѣма рыцѣте къ царю. скоро се двигни вт мѣста того. понеже дрѣбно есть, да не